

IN MEMORIAM

Prof. dr. **JOSIP KIŠPATIĆ**

(Osijek 8. veljače 1917.,
Zagreb 1. veljače 1994.)

Prvog dana mjeseca veljače 1994. god. završio se časni životni put dr. Josipa Kišpatića, dugogodišnjeg redovnog profesora Poljoprivrednog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i uglednog znanstvenika. Rođen je 1917. godine u Osijeku, 1935. godine završio je klasičnu gimnaziju u Zagrebu te diplomirao 1939. na zagrebačkom Poljoprivredno-šumarskom fakultetu. Nakon završenog studija obavlja specijalizaciju u Zavodu za fitopatologiju istog fakulteta pod vodstvom poznatog znanstvenika prof. Vladimira Škorića. U tom je zavodu postavljen za asistenta i tijekom te službe bio je na jednogodišnjoj specijalizaciji u Njemačkoj. Doktorirao je 1946. godine na Zagrebačkom sveučilištu, a 1951. nakon habilitacije u fitopatologiji i botanici postavljen je za predstojnika Zavoda za fitopatologiju tadašnjeg Poljoprivredno-šumarskog fakulteta. Na tom je položaju ostao punih 35 godina proživši sve pedagoške i znanstvene stupnjeve do redovnog profesora. Klasično-humanistička naobrazba i velik interes za prirodne znanosti bili su dobar temelj na kojem se izgradio u izuzetnog pedagoga i znanstvenika.

Tijekom svog radnog vijeka prof. je Kišpatić razvio bogatu pedagošku i istraživačku djelatnost. Na Agronomskom je fakultetu držao nekoliko kolegija: Fitopatologiju s fitofarmacijom za više usmjerenja, Opću i specijalnu fitopatologiju za smjer "Zaštita bilja" te na Šumarskom fakultetu "Šumarsku fitopatologiju". Za sve je kolegije napisao udžbenike i skripta. Njegovo posljednje djelo "Opća fitopatologija" (1985.) doživjelo već i drugo izdanje. Svoju nastavničku djelatnost proširio je i na postdiplomski studij. Pod njegovim su mentorstvom brojni mladi profesori ili istraživači stekli znanstveni stupanj magistra ili doktora znanosti.

Kao predstojnik Zavoda za fitopatologiju davne 1951. god. započinje svoju intenzivnu istraživačku djelatnost: u mikološkim istraživanjima uvodi nove metode, biotestove, eksperimentalne infekcije, pridaje veliku pažnju poznavanju biologije patogenih uzročnika kao osnovu za pravovremenu zaštitu i racionalnu upotrebu fungicida, sudjeluje s genetičarima u timskom radu na kreiranju novih,

otpornijih sorti pšenice. Njegovi se brojni radovi odnose i na proučavanju i suzbijanje gljivičnih bolesti ratarskih kultura, voćaka te osobito vinove loze. Znatan je doprinos prof. Kišpatića u rješavanju fitopatoloških problema u šumarstvu. Neki su od tih radova visoko ocijenjeni i u inozemstvu. Razvitkom fitofarmaceutske industrije svoju djelatnost usmjerava sve više na istraživanje fungicida, provjerava njihov rad i djelotvornost na velikom broju laboratorijskih i poljskih pokusa. Nakon otkrića organskih herbicida 1962. godine proširuje svoja istraživanja i u tom smjeru. Eksperimentalnim radom stekao je u tom području veliko znanje i iskustvo.

Prof. Kišpatić posjedovao je velik radni potencijal, što se očituje u stotinjak objavljenih radova u stručnim i znanstvenim časopisima, te u brojnim knjigama, priručnicima i skriptama koje je napiso sam ili u koautorstvu. Sav taj obiman pisani rad - plod njegova znanja i iskustva - brzo je nastavljao put u primjenu odnosno u život.

Prateći sustavno domaću i stranu stručnu i znanstvenu literaturu bio je uvijek u tijeku novih događanja što je prenosio na suradnike ili objavljivao kao prijevode i prikaze knjiga. Nikad se nije dogodilo da je pojava neke nove bolesti ili epidemija iznenadila prof. Kišpatića. Zahvaljujući njegovoj brizi u biblioteci Zavoda zastupljeni su kompleti najboljih svjetskih i domaćih časopisa iz raznih područja fitopatologije od kojih su neki stizali i putem njegova članstva u međunarodnim stručnim asocijacijama. Sudjelovao je na brojnim stručnim i znanstvenim skupovima u zemlji i inozemstvu. Bio je član uredništva lista "Zaštita bilja" (sadašnjeg "Glasnika zaštite bilja") od osnutka te član uredništva "Acta Botanica Croatica".

Neka je hvala profesoru Josipu Kišpatiću za sve što je dao kao pedagog, znanstvenik i čovjek.

Ana Šarić